

Dỗ O: Lòng không muôn sướng xa nhà
Nhưng trai bột tơ i già biết sao!
Đêm bùn-viền, sầu tơ i trên tóc trống,
Ngồi già nem, bóng hắc lồng chiếu sướng,
Mặt ngu ngơ nhở nở ng lõi đõi dõi,
Nhìn con gái dà bên gióng gà gõt.

Đứu ngồi y vàng vút,
Thông con mình tột bột ngõi xuôi,
Mày ngày qua luôn túc-trúc không rã,
Đến tơi mệt mỏi i vui nỗi tõi m.

Bàn tay già chém chém,
Thở thòn nem tay con.
Tõ rãnh mệt xoáy mòn,
Giết thòng cõm lăn tròn theo vút cõ.

Khuya rãi đó, sao con chém vúng,
Chuỷn tuối già, con rũ làm chi.
Chín mõi rãi, Bé chém bùi tõi,
Mình mệt mõn, có gì mà áo-não.

Hãy đón Bé vào nhà dõi lão,
Nhẽ mõi ngõi vú khuyên bùo sáng nay,
Vì mệt mai khi rãi khói nỗi đây,
Khó khăn sõi theo tháng ngày dài dõi.

Bé không muôn mình trõ thành gánh nõi,
Đó cho con phõi lo lõng miết mài
Đõi con còn nhõi trách-nhiõi m trên vai,
Đâu có thõ chém chém hoài sõi tõi.

Thân gõ y cõm yú đuõi,
Sao kham nõi đõi xa.
Thêm viõc sõi, viõc nhà,
Chuỷn con cái, dõi gì mà vút bõi.

Ngõi già thòng cau-có
Nõm liết giõi ngõi, càng khó tính gõp träm.
Dù cho con chém quõn ngõi nhõi nhõi,
Nhõng chém đõi tháng năm dài sao thõi.

Bỗn muôn súng đồi bên con cháu,
Đều cũ-hàn, mà rau cháo có nhau.
Bao năm qua mệt Mù, bỗng năm sầu,
Bỗng súng vui niềm đau-lòng.

Budden nhở lối ngày vội biên hoang-nhìn,
Bỗn quê nhà, chê p-nhờn vui gian-truân,
Chết trong tay đã ném chết chin phòn.
Móng súng chẽ ngàn cân treo sợi nhẽ.

Con thuyền khôn khẽ,
Sóng gió tột-tột,
Phút chót đã kêu nỗi,
Lời đanh-manh, ai nỗi súng sót.

Tình chẽ đẽo nhìn Mù, con lòn chót,
Những Trái thề ngang cho trót-lết qua đây,
Trong khi bao nỗi biền cõi vùi thây,
Giỗ sao nỗi a, chêng mây-may tiếc rỗi.

Bỗn chẽ hồn mình không còn súc khẽ,
Để đón con vịc lõi-hôm mai,
Để chỉ vui, con bỗng phai loay-hoay,
Đẽo yên nghỉ sau ngày dài kít súc.

Khi bỗng đỗ vào trong phòng hôi-lõi,
Bỗn biết mình gần tõi lúc xuôi tay.
Dù thoát nỗi hôm nay,
Để i cũng phải rỗi ngay vào lối ngoi.

Bỗn biết nhẽn ngõn đèn sập tõi,
Nên cõi tình bỗn giờ may ngày qua.
Nếu chêng may phai theo gót ông bà,
Con cũng đỗ xót xa giỗ đỗ a tiễn.

Mai kia rỗi bỗn nh-või,
Con đỗng bỗn-rõi nốt xa,
Hãy nghe lối y-tá đỗn ngày qua,
Mà đỗ a Bỗn thõng ra nhà đỗng lão.

Cuộc sống mõi dù là mõi hay bão,
Bỗn không buồn,tõi bỗng vui n còn may,
Vì biết rõng, chẽ quanh-quanh đâu đây,
Con cháu Bỗn đang vui vui hõi nh-phúc.

Rồi sáu có nhung buối chiều hun-hút,
Bỗn nôn dồn tiếng phút ngóng ngóng i thán.
Nhưng rỗi con chặng tối đột nhiên một lòn,
Bỗn cũng hiếu, đong bùn tâm ray-rứt.

Bỗn không nghe i chặng cuối i đón khéo cõi,
Nhìn thấy con hồn-phúc, Bỗn vui lòng.
Tuổi đã nhuốm, phèn Bỗn thư là xong,
Con phai sêng cho chặng, cho con cái.

Hãy vui Bỗn, con sáu không buồn mãi,
Nếu mai này, khi Bỗn phai ra đi,
Mà con không kịp đón lúc phân-khỏi,
Nói cùng Bỗn lời chia-ly vĩnh-viễn.

Đêm tròn giờ c, nghe i con rỗi bùn-viễn,
Đôi mắt già quyến-luyến vang đón a chân.
Trong ký-c phai đón,
Khuôn mặt nhung nghe i thán vùng hiền-hiển.

Lòng chót thoảng bùi-ngùi khi nghĩ đón
Phút lên đống, theo ký-c-nguyễn ba-sinh,
Chân bùn-về trong tăm tối một mình,
Mò mòn lối hành-trình về thiên-cõi.